

СВЕТИ ПРОРОК ДАНИИЛ И ТРИМАТА ОТРОЦИ
АНАНИЙ, АЗАРИЙ И МИСАИЛ
17 ДЕКЕМВРИ

"Благословен си Ти, Господи, Боже на отците ни, и хвален и прославен веќе, и благословено е името на Твоята слава, име свето и прехвално и прославено веќе".

Дан 3:52

На 17 декември се чества паметта на един от така наречените големи пророци – св. пророк Даниил, а също и светите трима отроци. Св. пророк Даниил произлиза от Иудиното коляно и паметта му се чества 7 дни преди Рождество Христово. Бог изпращал години на ред юдейските пророци в Юдея, които предсказвали гибелта на Йерусалим, заради греховете на народа. Пророците убеждавали юдейския народ да се покае за греховете си и да се обърне към Бога с молитва за помилване. Бидейки Божии пратеници те предавали волята на Всемогъщия Бог, но народът оставал глух за думите им.

Пророчествата на юдейските пророци накрая се сбъднали. Заплахата дошла от Вавилон. Халдейският цар Навуходоносор превзел Йерусалим, разрушил храма, построен от Соломон, отнесъл във Вавилон всички скъпи съдове и откарал в плен множество юдеи от знатен произход. Периодът на Вавилонския плен е тъжен и трагичен период за юдейския народ и разделя историята му на два периода, преди и след Вавилонския плен.

Между пленниците откарани във Вавилон имало такива, които свято пазели в сърцата си любовта към Бога и към Неговия закон и Господ по Своята милост и сила чудно ги опазвал сред беди и изкушения. Между взетите в плен юдеи цар Навуходоносор избрал най-умните и красиви младежи, които определил да му служат, като заповядал да ги учат на разни науки и изкуства. На много изкушения били подложени тези младежи, докато се възпитавали при царския двор, халдейските обичаи и закони били езически и противни на юдеите. Но пророк Даниил и тримата момци: Ананий, Азарий и Мисаил (които по халдейски били преименувани на Валтасар, Седрах, Мисах и Авденаго) показали твърдост, като мъже съвършени въпреки младата си възраст и продължавали свято да изпълняват Мойсеевия закон. Сред разкоша и богатството те не забравили своя Бог и закон, молели се усърдно и се хранели само с хляб и овощия, като се отказвали от богатата храна от царската трапеза, с която царят заповядал да ги хранят. А Господ ги прославил с благодатните си дарове и направил лицата им светли и красиви, а телата им здрави и силни.

Даниил и тримата отроци са от най-ярките библейски примери за устояване на изкушенията на охолния живот и живеейки според Божия закон спазват пост в името на Бога. Условијата, при които били поставени младежите били особено трудни. Те били пленници в двора на завоевателя на тяхната страна, но те устояли и не се отказали от жертвата си към Бога и укрепени във вярата и молитвата не отстъпили от Божиите заповеди.

Бог не лишил от Своята милост юношите, които така твърдо пазели Неговите заповеди, и ги надарил с мъдрост и успех в науките. Царят ги викал, беседвал с тях и установил, че те със своята мъдрост и разсъдителност надминават всички учени мъже в държавата му.

Бог надарил младия Даниил с пророчески дар и прозорливост. Даниил спасил от смъртно наказание една жена на име Сусана, която била наклеветена от двама развратни старци. Когато завеждали нещастната жена на смърт, младият Даниил дал на съдиите съвет да разпитат обвинителите ѝ поотделно. Те, не очаквайки това разследване, се объркали в своите показания и чрез това се открила невинноста на Сусана.

Даниил след гореща молитва и силна вяра към Бога успял да разкаже и разтълкува съня на цар Навуходоносор и така спасил от грозеща смърт халдейските прорицатели.

Сънят предсказал падането на много царства и началото на вечното царство, което имало да се открие след дохождането на Исуса Христа – царството на Христовата истина и благодат. Царят, удивен от неговата мъдрост, му поверил една от най-важните длъжности в държавата – началството

над всички вавилонски мъдреци. По ходатайството на Даниил и неговите другари получили високи държавни длъжности.

След няколко време царят заповядал да излеят от злато грамаден кумир, който поставил на равнината Деир, за да му се покланят всички. В чест на истукана бил устроен голям празник. Гръмогласно била оповестена заповедта след чуване на звук от тръба да се поклонят на истукана. А който не падне и не се поклони, веднага ще бъде хвърлен в горяща огнена пещ.

Тримата момци кротко се приготвили за мъченическа смърт, защото макар и млади, те били съвършени по ум и не отстъпвали от вярата си в истинния Бог, като единодушно се утвърждаваха във вярата си към Бога. Те били вързани и хвърлени в горящата пещ по заповед на царя, заради това, че не се поклонили на истукана.

Огнят в пещта бил толкова силен, че войниците, които изпълнявали заповедта на царя, били опалени от пламъка. Но Бог пазел момците. Той им пратил на помощ Своя ангел. Сред огъня момците оставали невредими и пеели на Господа песен на хвала и благодарение. Царят видял това и ги извадил от пещта.

Те веднага излезли от огъня и дошли при царя, който с удивление видял, че нито дрехите, нито космите им били опалени, дори миризма от изгорено нямало от тях. Само веригите, с които били свързани, паднали от краката им. Царят познал силата Божия и възхвалил Бога.

Тримата момци, така чудно спасени, от тогава били на голяма почит пред царя и народа.

Пророк Даниил продължил да пророкува и да съветва царя, предавайки му волята на Бога, но гордостта затъмнила царевия ум и той не слушал тълкованията.

Заради преданната си вяра и неизменни всекидневни молитви към Бога, пророк Даниил бил хвърлен поради клеветническа злоба в дълбока яма с гладни лъвове, за да бъде изяден жив от тях, но Бог го избавил по чуден божествен начин, недвусмислено показвайки Своето благоволение и грижа към избранника Си – Даниил.

Даниил проживял до дълбока старост и се удостоил с чудни откровения от Господа, които са записани в неговата пророческа книга. В пророчески видения му били открити съдбините на народите и царствата, времето на спасителното идване на Месия и съдбата, която ще постигне Йерусалим. Това му било възвестено чрез архангел Гавриил, който му се явил, когато Даниил със съкрушено сърце молел Господа да се умиловичи над израилския народ.

Не остават незабелязани страданията, които светците претърпяват от беззаконни царе и власт имащи през всички времена. Мъчениците сияят като слънце, което пръска златозарни лъчи. Както пророк Даниил и тримата отроци от царски род.

Честваните светци пророк Даниил и трите отроци Анания, Азария и Мисаил са били избрани, за да служат на халдейския цар, но те предпочели да служат първо на Единия Бог - да бъдат Божи избраници.

Нека и ние да се стремим, подобно на светите пророк Даниил и трите отроци, да бъдем преди всичко служители на Бога и да изпълняваме Божия нравствен закон, независимо от средата и обстоятелствата, в които се намираме, защото Господ показва милост към ония, които Го обичат и пазят Неговите заповеди.

Да не си намираме оправдание за неспазване на Божия закон, за пренебрегване на постите.

Понеже не сме постили, затова сме изгонени от Рая. Нека да постим, за да се върнем там. Да не подражаваме на престъплението на Ева, да не приемаме отново съвета на змията, която ни предлага чревоугодие, за да угодим на плътта. Да не се оправдаваме с недъзи и слабости на тялото, а в същото време да пресищаме и товарим тялото си с всевъзможни храни. В Рая не е имало нито вино, нито заколване на животни, нито ядене на месо - след потопа открили виното, след потопа е

речено: "Всичко що се движи и живее ще ви бъде храна" (Бит.9:3). Наслаждението станало позволено когато се изгубила надеждата за постигане на съвършенство и Богоуподобяване.

Ползата от поста не бива да ни ограничава единствено във въздържание от ядене на блажна храна, защото истинският пост е отдалечаване от злини. Да избягваме неправдата, да простим на ближния си оскърблението, да не оскърбяваме ближните. Да не злословим и осъждаме, да не изпълваме сърцето си със злоба и завист. Да се въздържаме от обидни действия и думи към другите.

Постът препраща молитвите ни към небето, като ги превръща в криле при възкачването ни горе. Постът е духовно възрастване за семейството, майка на здравето, възпитател за младостта, украшение за старите, добър спътник за пътуващите, надежден съжител на обществото. Постът ражда пророците, дава крепост на силните, умъдрява законодателите. Постът е добър страж за душата, надежден спътник за тялото, оръжие за доблестните люде, училище за подвижниците. Той отстранява изкушенията, укрепва подвижниците в благочестието, става съжител на трезвостта, ражда целомъдрие в душите. Във война той извършва подвизи, във време на мир учи на безмълвие, освещава моления се усъвършенства свещеника, а пресищането е начало на всякакви злини. Затова постът е оръжие за борба против пристъпите на злите сили, защото *"този род с нищо не може да излезе, освен с молитва и пост"* (Марк.9:29).

Колко много са благата от поста! Да не забравяме предназначението на земния ни живот – уподобяване на Бога, освещаване и придобиване на духовни дарове. За духовно усъвършенствуване, а не за удоволствие ни е отреден този живот. Така че да отхвърлим излишното и да вземем само необходимото.

Да се поучим от честваните светци Даниил и Азария, Анания и Мисаил, които Бог прослави в техните страдания, тогава в огнената пещ и в ямата с лъвовете, а сега - на небесата. И ние днес ги възхваляваме в Божията църква.

Ползвани са материали от Жития на светиите, Проповеди от св.Климент Охридски, Св.Василий Велики, Св.Йоан Златоуст.